Ἀρνὰς ἀφιέναι· ἐπὶ τῶν μέρος ὑφεῖσαν τιμωρουμένων. ὅταν 15.
μὲν ἀρνία ᾖ, οὐκ ἀποτίνεται.
Ἀρχιτέκτονικὸν συνέδριον. τὸ ἐλληνικὸν καὶ ὅσιον. συνήγετο
δὲ ἐν Πειραιεῖ. ἀπομάσση δὲ ἦν ἀπὸ ἀρχιτέκτονος
τοῦ οἰκοδομήσαντος, ὃς αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βαδίζοντα,
ὡς φησὶ Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ. ταῦτα δὲ ἦν δώδεκα, Ἴωνες,
δωριεῖς, ταφιανοὶ, βοιωτοὶ, μάδυντες, ἀχαιοὶ, φωκῆται, αἰ-
νιᾶνες, δόλοπες, ἀινιάνες, δελφοὶ, φαναῖς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρχι-
τέκτονος ἦσαν τῶν δελφῶν τοὺς συναχθέντας. ὡς ἀναζη-
μήτητος ἐν πρώτῳ ἑλληνικῶν.

Τὸ α κατὰ τὸν ν.

Ἀναβόητος καὶ βοηθοῦς ἐν ἀφανοῖς· ἐπὶ τῶν χαμευνιζικῶν
καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ προσώπου ποιουμένων.
Ἀνεμοφόβητος οἰκῶν· ὡς πόλεως ὁ ἀνεμοφόβητος ὢν τοῖς.
Ἀνεπίπλαστον ἔχων τὸ πρόσωπον· ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν καὶ φύσει
μὴ ἐπὶ τὸ κάλλιον διακειμένων.
Ἀνδράσιν ἀνακάνοσιν· ἐπὶ τῶν ἀρρένων.
Ἀνδρὸς καλῶς πράττοντος ἀκτικοὶ ἦσαν φίλοι· ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς
καλοῖς σπουδαίων αὐρεθησομένων παρὰ τοῖς φίλοις ὠφέλειαν.
Ἀνδρεπαιδώδης ἀρχή· ἐπὶ τῶν ἡλιθίων. Πλάτων· ἄρχοντας
ἀνδρεπαιδώδεις ἐπὶ τῇ γῇ τρίχας ἔτ' ἀρυσαμένους.
Ἀνδριάντα γαμεῖν· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἂν πηγὴν ὁρᾶν· ἐπὶ τῶν πρὸς ὃ δοκοῦσι ἢ, inscriptum ν.
ἔνια μὴ χρησίμων.
Ἀνδρὸς ὁ ἀοίδιμον γαμεῖ σκότιον ἄμεινον· τῇ πο-
λίτῃ ἢ γνώμῃ, ἢ ἔοργε πρὸς πλοῦτον τὸν ἐπιγαμίαν
σπουδάζειν.
Ἀνδρὶ λυσῶ πράγματα οὐκ ἄρα· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐνδίδωμι ἐπὶ-
σω· ἐπὶ τῶν παρὰ ἑαυτοῦ ἐπιδιωκομένων. Κρείσσων γὰρ
ἑαυτῷ πολέμιον ἐπιδιδόναι πόρον.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀβέλτερα τὰ πρώτιστα· ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν
χρησίμων τάττεται. ἔστι γὰρ τὸ ὄψιμα τῷ γέροντι ἀβέλτερα.
Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βαυκίζουσι· ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ
μῆκος πολλὰ ἐξιόντων.
Ἀνέλπιστον βίον ζῆν· τοὺ πάλαισον εἰ μὴ γυμνάσιον ἄμεινον. ἐν
ᾧ οὐκ ἂν ἐλπίσαις ἐπιτύχειν, ἀλλὰ πάντων ἧττον ἔχειν ἐλπίδα.
οὕτω Πινδαρος.
Ἀνεμόεν ὄζειν πῦρ· ἐπὶ τῶν ἀνελπίστους ἑαυτοὺς ἐπιφε-
ρομένων ὑπό τινος ῥᾳδίως διαφθαρησομένων.
Ἀνέμους γαμοῦσι· ἀφ' ὧν τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς
κατάλαχχάνοντας.
Ἄνεμον διπλοΐῳ πηρᾷς· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
Ἄνεμον ἀνεῖσθαι· ἐπὶ τῶν ἐμπεπαρῳνημένων καὶ πλέων.
Ἀνεπαρίσθαν· ἐπὶ τῶν μετὰ γυναικὸς ἐπί τινι. οἱ γὰρ
πάροικοι ἐμισθοῦντο παρὰ τῶν ἀνδρῶν ἀνδράποδα τὴν πόλιν
ἕτερον μεταγράφειν.
Ἄνηρ ὁ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται· ἐπὶ τῶν ἐξαρκεῖν
πάντα δοκούντων ταῦτα.
Ἀνήρατο ὁ πηδαίους· ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν ἀγαθὰ, πε-
πραγμένων δέ, ἀφ' ὧν ἦν αὐτοῖς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς. ἢ
ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἥμαρτόν τινα διαφθαρέντων. ὡς ὁ Λεπιδ-
ος, ἀνήρατό μου τὸν πηδαίον ἀπόλλωνα.
Ἀνήνωτος ἔφηβος· ἐπὶ τῶν ἔτι ἀπαθῶν μεταβαλλομένων
καὶ ἀσκήμονας ἀνδρῶν.
Ἀνθαὶ ἀγὸς ἐπιστήμην ψυχῆ· ὁπόταν δι' οὗ ὁ ἄρχειν δεῖ
κρείττων φύσει παραίνηται.
Ἀνθρώπου ἀνθρώπου δαιμόνιον· ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως
ὑπ' ἀνθρώπων ὠφελουμένων.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346252326/52